

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2073/2004

af 16. november 2004

om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig i EU fører til omfattende nationale budgettab og kan føre til konkurrencefordrejning i punktafgiftspligtige varers bevægelser. Det berører således det indre markeds funktion.
- (2) Bekæmpelsen af svig med punktafgifter kræver et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i hver medlemsstat har til opgave at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.
- (3) Det er derfor vigtigt, at der fastlægges regler for, hvordan medlemsstaternes administrative myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af reglerne vedrørende omsætning af punktafgiftspligtige varer og opkrævning af punktafgifter.
- (4) Den gensidige bistand og det administrative samarbejde på punktafgiftsområdet reguleres af Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand

mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ⁽³⁾. Den gensidige bistand og det administrative samarbejde på momsområdet reguleres af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Dette juridiske værktøj har vist sig at være effektivt, men det er ikke tilstrækkeligt til at opfylde de nye behov inden for administrativt samarbejde, der er opstået ved den stadig tættere integration af økonomierne inden for det indre marked.
- (6) Endvidere blev der med Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽⁵⁾ indført visse informationsudvekslingsordninger. Procedurene i den forbindelse bør fastlægges i en almindelig retsakt, der vedrører det administrative samarbejde om punktafgifter.
- (7) Det har endvidere vist sig nødvendigt at indføre mere klare og mere bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne, da rettighederne og forpligtelserne ikke har været tilstrækkeligt definerede for alle berørte parter.
- (8) Der er også alt for lidt direkte kontakt mellem lokale kontorer eller mellem nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via centrale forbindelseskontorer. Dette resulterer både i begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af den administrative samarbejdsordning og for lange frister. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor gøres mere direkte, for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.
- (9) Der er ligeledes et behov for tættere samarbejde, idet udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bortset fra kontrol af forsendelser, jf. artikel 15b i direktiv 92/12/EØF, kun i ringe grad er automatisk eller uopfordret. Udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder og mellem disse og Kommissionen bør være hurtigere og mere intensiv, så svig kan bekæmpes mere effektivt.

⁽³⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved direktiv 2004/56/EF (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 70).

⁽⁴⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 64.

- (10) Det er altså nødvendigt at sørge for, at punktafgiftsområdet får en særlig retsakt, der medtager bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF vedrørende dette emne. Derudover bør der i retsaksen gives anvisning på, hvordan der kan sikres et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne ved at indføre eller forbedre de redskaber, der anvendes til overførsel af oplysninger om omsætning af punktafgiftspligtige varer. Denne retsakt berører ikke anvendelsen af konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ⁽¹⁾.
- (11) Denne forordning bør ikke berøre andre fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af svig med punktafgifter.
- (12) Denne forordning bør medtage og med større præcision fastlægge de ordninger, der er omhandlet i direktiv 92/12/EØF, og som har til formål at lette det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder registret over berørte erhvervsdrivende og lokaliteter og ordningen til kontrol af forsendelser. Endvidere bør der ifølge nærværende forordning indføres forhåndsunderretning mellem medlemsstaterne.
- (13) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, begrænses for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra e), i nævnte direktiv.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (15) Målet med denne forordning, nemlig forenklingen og styrkelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end nødvendigt for at nå dette mål.
- (16) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i Den

Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter, skal samarbejde indbyrdes og med Kommissionen for at sikre håndhævelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes med henblik på en korrekt fastsættelse af punktafgifterne.

Der fastsættes endvidere regler og procedurer for elektronisk udveksling af visse oplysninger, især hvad angår samhandel inden for Fællesskabet med produkter, der er pålagt punktafgifter.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig retshjælp i straffesager. Den berører heller ikke opfyldelsen af forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder bilaterale og multilaterale aftaler.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetent myndighed«: den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1
- 2) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskontor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 3) »bistandssøgte myndighed«: det centrale forbindelseskontor i en medlemsstat eller ethvert forbindelseskontor eller enhver kompetent embedsmand i denne medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 4) »centralt forbindelseskontor«: det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 3, som særligt ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde

⁽¹⁾ Rådets retsakt af 18. december 1997 (EFT C 24 af 23.1.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 5) »forbindelseskontor«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskontor, og som har en specifik territorial kompetence eller et specialiseret ansvarsområde, og som er udpeget af den kompetente myndighed i henhold til artikel 3, stk. 4, til direkte at udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning
- 6) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning, som han er beføjet til i medfør af artikel 3, stk. 5
- 7) »punktafgiftskontor«: ethvert kontor, hvor nogle af de formaliteter, der er fastsat i reglerne om punktafgifter, kan opfyldes
- 8) »lejlighedsvis automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger, som er defineret på forhånd, til en anden medlemsstat, efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger
- 9) »regelmæssig automatisk udveksling af oplysninger«: systematisk meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger, som er defineret på forhånd, til en anden medlemsstat, med forudfastsat regelmæssighed
- 10) »spontan udveksling«: lejlighedsvis meddelelse uden forudgående anmodning af oplysninger til en anden medlemsstat
- 11) »edb-system«: edb-system til overvågning af punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrollen hermed, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF⁽¹⁾
- 12) »person«:
- a) en fysisk person
 - b) en juridisk person eller
 - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandlinger, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
- 13) »ad elektronisk vej«, ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler
- 14) »registreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra a), i denne forordning
- 15) »momsregistreringsnummer«: det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), d) og e), i Rådets
- sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽²⁾
- 16) »omsætning inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer«: punktafgiftspligtige varers bevægelse mellem to eller flere medlemsstater under ordningen med suspension af punktafgifter, jf. afsnit III i direktiv 92/12/EØF, eller af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, jf. artikel 7-10 i direktiv 92/12/EØF
- 17) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af repræsentanter eller kompetente myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen på punktafgiftsområdet
- 18) »CCN/CSI-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network (CCN) og Common System Interface (CSI), og som er udviklet af Fællesskabet for at sikre alle transmissioner ad elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
- 19) »punktafgifter«: de skatter, der er omfattet af fællesskabslovgivningen på punktafgiftsområdet, og som omfatter skat på energiprodukter og elektricitet i henhold til direktiv 2003/96/EF⁽³⁾
- 20) »automatisk ledsagedokument« (»ALD«): det i direktiv 92/12/EØF, artikel 18, stk. 1, omhandlede dokument
- 21) »forenklet automatisk ledsagedokument« (»FALD«): det i direktiv 92/12/EØF, artikel 7, stk. 4, omhandlede dokument.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilken kompetent myndighed der er udpeget til at fungere som den myndighed, i hvis navn bestemmelserne i denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse.

2. Hver medlemsstat udpeger et centralt forbindelseskontor som særligt ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

⁽¹⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

3. Det centrale forbindelseskantor har hovedansvaret for udveksling af oplysninger om punktafgiftspligtige varers bevægelser, og det har især hovedansvaret for

- a) udvekslingen af de data, der lagres i det elektroniske register som omhandlet i artikel 22
- b) forhåndsunderretning som omhandlet i artikel 23
- c) anmodninger om kontrol til og fra de øvrige medlemsstater som omhandlet i artikel 24.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege andre forbindelseskantorer end det centrale forbindelseskantor, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. De kompetente myndigheder sikrer, at listen over disse kontorer ajourføres og gøres tilgængelig for de centrale forbindelseskantorer i de andre berørte medlemsstater.

5. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan desuden på de af denne fastsatte betingelser udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger på grundlag af denne forordning. Ved en sådan udpegelse kan den begrænse omfanget af de uddelegerede beføjelser. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de pågældende embedsmænd og gøre den tilgængelig for de andre berørte medlemsstaters centrale forbindelseskantorer.

6. De embedsmænd, der udveksler oplysninger i medfør af artikel 11 og 13, anses for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de betingelser, de kompetente myndigheder fastlægger.

7. Når et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand eller svar på en sådan anmodning, underretter det/han det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat på de af denne fastlagte betingelser.

8. Hvis et forbindelseskantor eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om bistand, der kræver foranstaltninger uden for dets/hans territoriale område eller ansvarsområde, sender det/han straks en sådan anmodning til det centrale forbindelseskantor i dets/sin medlemsstat og underretter den bistandssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 8 dagen efter, at anmodningen om bistand er blevet fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

Artikel 4

1. Den ved denne forordning fastsatte bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumenter indhentet af de i artikel 1 omhandlede administrative myndigheder, når de handler med tilladelse eller efter anmodning fra en retslig myndighed.

2. Har en kompetent myndighed efter national ret imidlertid beføjelse til at meddele de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan dette gøres som led i det administrative samarbejde i henhold til denne forordning. Enhver meddelelse kræver forud-

gående tilladelse fra den retslige myndighed, hvis der i den nationale ret er krav herom.

KAPITEL II

SAMARBEJDE EFTER ANMODNING

AFDELING 1

Anmodning om oplysninger og om administrative undersøgelser

Artikel 5

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis medlemsstaten ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

4. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 6

Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 indgives så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter den i artikel 34, stk. 2, nævnte procedure. Men under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 24, anses standarddokumentet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser, jf. artikel 24, stk. 2, for en forenklet form for anmodning om oplysninger.

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over, i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, samt resultaterne af de administrative undersøgelser.

2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

AFDELING 2

Frist for meddelelse af oplysninger

Artikel 8

Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 og 7 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen.

Artikel 9

For særlige kategorier af tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i artikel 8.

Artikel 10

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om, hvorfor fristen ikke kan overholdes, og angiver, hvornår den vil kunne besvare anmodningen.

AFDELING 3

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

Artikel 11

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparten af dokumentationen med de ønskede oplysninger.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger. De administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til samme lokaler og dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved deres mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med den igangværende administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af

deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

AFDELING 4

Samtidig kontrol

Artikel 12

Med henblik på at udveksle de i artikel 1 omhandlede oplysninger kan to eller flere medlemsstater aftale, at de på hvert sit område foretager samtidig kontrol af en eller flere personers situation hvad angår punktafgifter, som er af fælles eller komplementær interesse, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat udpeger uafhængigt de personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrundet sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

2. De berørte medlemsstater beslutter derefter, om de ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den kompetente myndighed, som har modtaget et forslag om samtidig kontrol, bekræfter over for den tilsvarende myndighed, at den accepterer eller giver et begrundet afslag på at foretage denne kontrol.

3. Hver enkelt kompetent myndighed udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

4. Efter en samtidig kontrol underretter de kompetente myndigheder straks de andre medlemsstaters punktafgiftsforbindelseskontorer om, hvilke svigmekanismer der er identificeret i forbindelse med denne samtidige kontrol, hvis det skønnes, at oplysningerne er af særlig interesse for andre medlemsstater. De kompetente myndigheder kan også underrette Kommissionen herom.

AFDELING 5

Anmodning om meddelelse af administrative afgørelser og foranstaltninger

Artikel 14

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for tilsvarende meddelelser i myndighedens egen medlemsstat, modtageren alle administrative afgørelser og foranstaltninger fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat vedrørende anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

Artikel 15

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

Artikel 16

Den bistandsøgte myndighed underretter straks den bistandsøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller foranstaltningen er blevet meddelt modtageren, eller om grunden til, at det eventuelt ikke har været muligt at meddele den. Afslag på en anmodning kan ikke begrundes med indholdet af den afgørelse eller foranstaltning, der skal meddeles.

KAPITEL III

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING*Artikel 17*

Med forbehold af kapitel IV foretager den kompetente myndighed i hver medlemsstat en lejlighedsvis automatisk eller regelmæssig automatisk udveksling af de i artikel 1 omhandlede oplysninger med den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

- 1) hvis der er begået eller formodes at være begået en uregelmæssighed eller overtrædelse i forbindelse med lovgivningen om punktafgifter i den anden medlemsstat
- 2) hvis en uregelmæssighed eller overtrædelse, der er begået eller formodes at være begået i forbindelse med lovgivningen om punktafgifter i en medlemsstat, vil kunne have forgreninger i en anden medlemsstat
- 3) hvis der er risiko for svig eller punktafgiftstab i den anden medlemsstat.

Artikel 18

Efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure fastsættes:

- 1) nøjagtigt, hvilke kategorier af oplysninger der skal udveksles
- 2) hvor hyppigt udvekslingen skal foregå
- 3) de nærmere bestemmelser for udvekslingen af oplysninger.

Hver medlemsstat beslutter, om den vil deltage i udvekslingen af en bestemt kategori af oplysninger, samt om den vil lade udvekslingen være regelmæssig automatisk eller lejlighedsvis automatisk.

Artikel 19

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan under alle omstændigheder uden forudgående anmodning spontant meddele hinanden de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 20

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger med henblik på den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 21

Iværksættelsen af bestemmelserne i dette kapitel kan ikke forpligte en medlemsstat til at pålægge personer nye forpligtelser med hensyn til at indsamle oplysninger eller til at afholde uforholdsmæssigt store administrative byrder.

KAPITEL IV

LAGRING OG UDVEKSLING AF SÆRLIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE SAMHANDELEN INDEN FOR FÆLLESSKABET*Artikel 22*

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal have en elektronisk database med følgende registre:

- a) et register over personer, der er godkendte oplagshavere eller registrerede erhvervsdrivende med hensyn til punktafgifter som defineret i artikel 4, litra a) og d), i direktiv 92/12/EØF
- b) et register over lokaliteter, der er godkendt som afgiftsoplæg.

2. Registerne skal indeholde følgende oplysninger, som er til rådighed for de øvrige medlemsstater:

- a) det registreringsnummer, som de kompetente myndigheder har givet personen eller lokaliteterne
- b) personens eller lokaliteternes navn og adresse
- c) kategorien og den kombinerede nomenklatur i forbindelse med punktafgiftsbelagte varer for de varer, som må oplagres eller modtages af personen, eller som må oplagres eller modtages på lokaliteterne
- d) adressen på det centrale forbindelseskantor eller det punktafgiftskantor, som kan kontaktes med henblik på yderligere oplysninger
- e) datoen for udstedelse, ændring og eventuelt ophørstidspunkt for bevillingen som godkendt oplagshaver eller registreret erhvervsdrivende
- f) oplysninger, der er nødvendige til identifikation af personer, der påtager sig et ansvar i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF

g) oplysninger, der er nødvendige til identifikation af personer, der lejlighedsvis inddrages i omsætningen af punktafgiftspligtige varer, hvis sådanne oplysninger foreligger.

3. Hvert nationalt register er til rådighed for de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder, dog kun for så vidt angår punktafgifter.

4. Det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i den enkelte medlemsstat skal sikre, at de personer, der er inddraget i omsætningen inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer, kan få bekræftet de oplysninger, der opbevares i henhold til denne artikel.

5. De nærmere oplysninger, der er nævnt i stk. 2, de nærmere regler for gennemførelse og ajourføring af registrene, de harmoniserede standarder for dannelse af registreringsnumre og for indførelse af informationer, der er nødvendige til identifikation af de i stk. 2 omhandlede personer og lokaliteter, og de nærmere regler for, hvordan registrene skal være til rådighed for alle medlemsstaterne, jf. stk. 3, fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

6. Når den erhvervsdrivende kun kan identificeres ved hjælp af et momsregistreringsnummer, finder artikel 27 i forordning (EF) nr. 1798/2003 anvendelse.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne indfører et elektronisk system til forhåndsunderretning, som gør, at det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i den medlemsstat, hvorfra de punktafgiftspligtige varer afsendes, kan fremsende en besked eller en advarsel til forbindelseskantoret i bestemmelsesmedlemsstaten, så snart det pågældende forbindelseskantor er i besiddelse af ALD-oplysningerne, og senest når varerne afsendes. I forbindelse med denne informationsudveksling foretages der en risikoanalyse på grundlag af ALD-oplysningerne, inden der fremsendes en meddelelse og, hvis det skønnes nødvendigt, efter at den er modtaget.

2. De oplysninger, der skal udveksles, samt de nærmere regler for udvekslingen fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 24

1. I henhold til artikel 5 kan det centrale forbindelseskantor i en medlemsstat under eller efter en forsendelse af punktafgiftspligtige varer anmode det centrale forbindelseskantor eller et andet forbindelseskantor i en anden medlemsstat om oplysninger. Med henblik på denne informationsudveksling foretages der, inden en anmodning afsendes og, hvis det skønnes nødven-

digt, efter at den er modtaget, en risikoanalyse på grundlag af ALD- eller FALD-oplysningerne.

2. Den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger foregår ved hjælp af et standarddokument til kontrol af de pågældende forsendelser. Formen og indholdet af dette dokument samt de nærmere regler for udvekslingen af oplysninger fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

3. De relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor en afsender af punktafgiftspligtige varer er etableret, kan under anvendelse af det i stk. 2 nævnte dokument yde bistand, hvis afsenderen ikke modtager tredje genpart af ALD eller FALD, og han har udtømt alle de muligheder, han har til rådighed, for at få bevis for, at vareforsendelsen er afsluttet korrekt. Hvis en sådan bistand ydes, fritager det på ingen måde afsenderen for hans afgiftsansvar.

Bestemmelsesmedlemsstatens relevante myndigheder gør, når de yder sådan bistand, hvad der står i deres magt for at imødekomme enhver anmodning, de modtager fra de relevante myndigheder i afsenderens medlemsstat.

Artikel 25

1. Når punktafgiftspligtige varers omsætninger og kontrollen med dem overvåges ved hjælp af et edb-system, lagrer den kompetente myndighed i hver enkelt medlemsstat oplysningerne i dette system og behandler dem her.

For at disse oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved nærværende forordning, skal oplysningerne lagres i mindst tre år fra udgangen af det kalenderår, hvor forsendelsen er indledt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de oplysninger, der arkiveres i systemet, er ajourførte, komplette og korrekte.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 26

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler i forbindelse med anvendelsen af denne artikel medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne ordnings funktion. De oplysninger, der indgives af medlemsstaterne, må derfor ikke indeholde individuelle oplysninger eller personoplysninger.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle tilgængelige oplysninger vedrørende deres anvendelse af denne forordning, herunder også alle de statistiske oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af denne anvendelse. Disse statistiske oplysninger fastlægges efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure og meddeles kun i den udstrækning, de er tilgængelige, og meddelelsen ikke skønnes at medføre uberettigede administrative byrder.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle tilgængelige oplysninger, der vedrører metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter, og som har gjort det muligt at afsløre utilstrækkeligheder eller mangler i den måde, ordningen for det administrative samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer på, når disse oplysninger skønnes at være af særlig interesse for andre medlemsstater.

4. Med henblik på en evaluering af, om denne ordning for administrativt samarbejde er effektiv til bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse, kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre tilgængelige oplysninger, jf. artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

KAPITEL VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 27

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, kan denne myndighed sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom, i det omfang det er tilladt i henhold til bistandsordninger med dette særlige tredjeland. Oplysningerne kan ligeledes meddeles Kommissionen, når de er af interesse på fællesskabsniveau.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland juridisk har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle bevismaterialer for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med lovgivningen om punktafgifter, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, videregives til det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande.

KAPITEL VII

BETINGELSER FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 28

Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, afgives så vidt muligt ad elektronisk vej efter nærmere bestem-

melser, der vedtages efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 29

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed. Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, i de tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrundet sin anmodning om en sådan oversættelse.

Artikel 30

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af at:

a) antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed

b) den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.

2. Når den gensidige bistand frembyder særlige vanskeligheder, der medfører meget store omkostninger, kan de bistandssøgende og de bistandssøgte myndigheder aftale en særlig godtgørelsesordning for det pågældende tilfælde.

3. Ved denne forordning indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader den kompetente myndighed at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.

4. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

5. Videregivelse af oplysninger kan afslås i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en erhvervs-mæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller en oplysning, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser.

6. Den bistanðssøgte myndighed underretter den bistanðssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistanð ikke kan imødekommes. Desuden underrettes Kommissionen årligt i statistisk øjemed om kategorierne af grunde til sådanne afslag.

7. Der kan fastsættes et minimumsniveau for anmodning om bistanð, efter den i artikel 34, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 31

1. Oplysninger, der videregives i medfør af denne forordning, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser.

Oplysningerne kan anvendes til at fastsætte afgiftsgrundlaget, ved opkrævning, ved administrativ kontrol af punktafgifterne, ved kontrol af de punktafgiftspligtige varers bevægelser, ved risikoanalyse og ved undersøgelser.

De kan anvendes i forbindelse med retslige eller administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af afgiftslovgivningen, med forbehold af generelle regler og lovbestemmelser om sagsøgte og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

De kan også anvendes ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF.

Personer, der er behørigt sikkerhedsgodkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan udelukkende få adgang til disse oplysninger, hvis det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af CCN/CSI-netværket.

2. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistanðssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistanðssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistanðssøgte medlemsstat.

3. Når den bistanðssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistanðssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne. Den underretter den bistanðssøgte myndighed herom. Den bistanðssøgte myndighed kan gøre videregivelsen af oplysninger til en tredje medlemsstat betinget af forudgående samtykke.

4. Medlemsstaterne begrænser rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

Artikel 32

Rapporter, attester og alle andre dokumenter samt bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter, der er indhentet af repræsentanter for den bistanðssøgte myndighed og vidersendt til den bistanðssøgende myndighed i tilfælde af bistanð i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistanðssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den stat, hvor den bistanðssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 33

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:

- a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder
- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination
- c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.

2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt den kompetente myndighed i hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

1. Kommissionen bistås af det punktafgiftsudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 24, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 35

1. Hvert femte år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og primært på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 36

Når de kompetente myndigheder træffer aftale om bilaterale spørgsmål på områder, som omfattes af denne forordning, bortset fra afgørelser i særlige tilfælde, underretter de straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 37

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2004.

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand
